

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

37. An etiam in amentiam & furorem actis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Prælatos & pastores corrigi debet, ubi omni iuri naturali, diuino & humano contraria.

Dices secundò: Quid si eodem tempore vocetur illuc quidem ad dominum, istuc vero ad famulum vel ancillam, pro eodem sacramento?

R. Cæteris paribus, locus est gratificationi. Dico (*cæteris paribus*) quia fieri potest, famulum præferri debere, si in maiori necessitate salutis sit constitutus, ut fieri frequenter solet.

QVÆSTIO XXXVII.

An etiam in amentiam & furorem actus.

Quæstionis explicatio.

Tanta est vis morbi pestilentialis, ut illo correpti, frequentissimè in delirium, phrenesin, amentiam, furorem & huiusmodi alias animi passiones incidant, ut paulò ante notauimus: Quæ causa est, ut tempore pestilentiali frequenter in quæstionem vertatur: An & illis Sacramenta ministranda sint: quæ eò periculosius disputatur, quòd non desint (a) Doctores, qui existimant, sine discrimine illis neganda esse. Horum occasione quaeritur: An & illis pastores

*a Gabr. in 4.
dist. 9. q. 4.
Alexa q. 4. 98
memb. 4.*

94 DE NECES. ET MOD. MINIST:
stores sacramenta ministrare debeant: an
verò iuxta aliorum opinionem excusent.

Responsio.

Distinguendum est inter amentes. Aut enim antequam in amentiam inciderent, sacramenta neglexerunt, vel etiam de illis malè senserunt: aut contra piam & religiosam voluntatem erga illa præ se tulerunt: Si primum, non sunt illis ministranda sacramenta, non ratione furoris vel amentiae, sed voluntariae indispositionis, puta, quia sua infidelitate vel crassa negligentia indignos sacramentis se reddiderunt.

Si secundum: Tenebuntur pastores illis ministrare, nisi periculum vomitus, expuitionis & similis irreuerentiae timeatur: fieri enim potest, ut ab ultima sacramentorum perceptione peccarint mortaliter, & in amentiam inciderint, tantum attriti, fiant. v. cōtriti per sacramentorum applicationem, ut initio annotauimus.

Dixi (*nisi periculum vomitus, expuitionis, aut similis irreuerentiae timeatur*) propter sacramentum Eucharistiae: de quo suo loco dicemus.

Dices: Non possunt amentes se ad sacramenta recipienda disponere.

Resp. Non esse necessariū, ut iam se disponāt, potuerunt enim antequam in amentiam in-

tiam incidissent, se disposuisse, & ideo tunc non ad ipsos, sed ad pastores pertinet, illos illorumque dispositionem examinare: nã si nõ cõstat, eos fuisse prius in peccato mortali, *(a) presumendi sunt boni, quia mali nõ probantur:* Si autem constiterit, peccasse mortaliter, oportet vt constet, vel fuisse confessos si potuerunt, vel si non potuerunt, saltẽ signa contritionis dedisse.

a c. final de presumpt.

Dices 2: Tenentur quoque pastores illis ministrare, qui perpetuo amentes fuerunt.

R. Non tenentur ministrare sacramenta pœnitentiæ, eucharistiæ & extremæ unctionis, quia non indigent: neque obstat, quod aliis amentibus, qui videlicet aliquãdo vsum rationis habuerunt, ministrare teneatur, quia magna est ratio diuersitatis inter hos & illos: nam qui post vsum rationis amentes facti sunt, fuerunt re ipsa obligati præcepto percipiendi sacramenta, vnde presumuntur vel explicitè vel saltem implicite sacramenta petiisse, & petẽdo speciale ius ad illa acquisiuisse, quod merito eis ecclesiæ seruare vult, quod locum habere non potest in iis, qvsum rationis nunquam habuerunt.

QVA